

UDKAST 27. juni 2022

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udlejning af fast ejendom til ferie- og fritidsformål m.v. og camping m.v.
(Forsøgsordning for udvidet vintercamping)

§ 1

I lov om udlejning af fast ejendom til ferie- og fritidsformål m.v. og camping m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 949 af 3. juli 2013, som ændret ved § 21 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, § 16 i lov nr. 1658 af 20. december 2016 og § 1 i lov nr. 368 af 9. april 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Indenrigs- og boligministeren fastsætter regler om en forsøgsordning, hvorefter kommunalbestyrelsen kan tillade udvidet vintercamping indtil den 28. februar 2025 på en campingplads med tilladelse til vintercamping, jf. § 3, der er meddelt senest den 30. juni 2023.«

2. I § 10 a, stk. 2, ændres »§ 2, stk. 2 og 3, og § 3, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, og stk. 3« til: »§ 2, stk. 2 og 3, § 3 og § 3 a, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, og stk. 3.«

3. I § 10 b, stk. 2, ændres »§ 2, stk. 3, og § 3,« til: »§ 2, stk. 3, § 3 og § 3 a,«.

4. I § 10 e, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.: »Kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat med hjemmel i § 3 a kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. De kommunale tilsynsmyndigheder fører ikke tilsyn med kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat med hjemmel i § 3 a.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2023, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven ophæves den 28. februar 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget udmønter forslag til folketingsbeslutning B 77, der blev fremsat den 6. november 2020 på initiativ fra Dansk Folkeparti (Folketingstidende Tillæg A, Folketinget 2020-21). Af beretningen afgivet den 30. juni 2021 af Erhvervsudvalget i forbindelse med beslutningsforslaget fremgår bl.a.: ”På baggrund af initiativ fra Dansk Folkeparti er udvalget enige om at pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der gør det muligt for kommunerne at dispensere fra kravet om, at man kun må opholde sig på campingpladser i maksimalt 15-20 dage ad gangen i perioden fra den 1. november til den 28. februar. I første omgang kan dispensationsordningen etableres som en forsøgsordning, der skal evalueres efter en given tidsperiode, eksempelvis 2 år.” (Folketingstidende, Tillæg B, Folketinget 2020-21).

Det fremgår videre af beretningen, at ”... kommunerne skal vises den tillid, at de får mulighed for at tage stilling til anmodninger fra campingpladsejere, der ønsker at holde campingpladsen åben for en begrænset kreds af beboere i perioden fra den 1. november til den 28. februar, og samtidig skal danskerne vises den tillid og frihed, der ligger i retten til selv at have indflydelse på, hvordan man bor, lever og holder ferie.”.

Med lovforslaget gøres det muligt for kommunerne at tillade udvidet vintercampering i to fulde vintersæsoner som led i en forsøgsordning. Forsøgsordningen omfatter kun campingpladser, der på tidspunktet for ordningens ikrafttræden allerede har tilladelse til vintercampering, dvs. camping i perioden 1. november – 28. februar.

I forsøgsordningen kan der gives tilladelse til udvidet vintercampering på højst 5 pct. af de enheder på en campingplads, der allerede må benyttes til vintercampering. Derved sikres det, at campingpladserne kan bibeholdes som rekreative områder, der er tilgængelige for hele befolkningen og giver mulighed for en eftertragtet ferieform.

På baggrund af beretningen vil Indenrigs- og Boligministeriet forestå en evaluering af forsøgsordningen efter udløbet af forsøgsperioden.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udvidet vintercampering

2.1.1. Gældende ret

Sommerhusloven blev vedtaget i 1972 som optakt til Danmarks indtræden i De Europæiske Fællesskaber (EF). Loven omfatter både helårs- og fritids-ejendomme samt arealer, der udlejes til camping (campingpladser). Loven gælder uanset den enkelte ejendoms zonestatus, det vil sige i både byzone, landzone og sommerhusområde.

Man forventede, at der med optagelsen i EF ville følge et markant pres på det danske ferieboligmarked og dermed også på de rekreative arealer. For at begrænse presset for bl.a. nye arealudlæg til rekreative formål blev mulighederne for erhvervsmæssig udlejning af fast ejendom til rekreative formål væsentligt indskrænket med et krav om en særlig udlejningstilladelse.

Hovedformålet med sommerhusloven er således at hindre et øget pres på landets rekreative arealer og at supplere lov om erhvervelse af fast ejendom, så denne ikke omgås. Lov om erhvervelse af fast ejendom administreres af Justitsministeriet. Sommerhuslovens regler om erhvervsmæssig udlejning har til stadighed været administreret restriktivt for at sikre, at udlejning af fast ejendom til ferie- og fritidsformål ikke kan blive et erhverv for ejerne.

Der er dog samtidig forudsat nogle særlige kategorier, hvor en tilladelse til erhvervelse og/eller udlejning skal kunne lade sig gøre. Ét af disse tilfælde er udlejning af arealer til camping, som er lovlig erhvervsmæssig udlejning, forudsat tilladelse gives.

Det følger desuden af forarbejderne til sommerhusloven, at loven skal medvirke til at tilvejebringe alternativer til den traditionelle sommerhusbebyggelse langs landets kyster, herunder campingpladser.

Bekendtgørelse nr. 319 af 28. marts 2019 om tilladelse til udlejning af arealer til camping og om indretning og benyttelse af campingpladser (campingreglementet) er udstedt med hjemmel i bl.a. sommerhusloven. Campingreglementet regulerer campingpladsers etablering, ændringer, indretning og drift.

Hovedformålet med campingreglementet er at sikre, at campingpladserne har en tilfredsstillende standard og ikke udvikler sig til sommerhuslignende områder eller til helårsbeboelse, samt at der skabes gode rammer for campinghvervet under hensyn til de planlægningsmæssige og natur- og landskabsmæssige interesser.

Reglementet gælder for campingpladser, hvorved forstås arealer, som erhvervsmæssigt eller for et tidsrum på mere end seks uger årligt udlejes eller

fremlejes til dag- og natophold i campingenheder. Campingenheder kan være telte, campingvogne, autocampere, mobilehomes, campinghytter m.v.

Reglementet omfatter alle campingpladser, uanset om de er i offentligt eller privat eje, og uanset hvornår de er etableret.

Kommunalbestyrelsen er i medfør af sommerhuslovens § 2, stk. 2, bemyndiget til at meddele tilladelse til at udleje arealer til camping, jf. campingreglementets § 2, stk.1, og behandler ansøgninger herom. Kravet om udlejningstilladelse følger af sommerhuslovens § 1, stk. 1, nr. 3, jf. § 2, stk. 1, og omfatter udlejere, dvs. såvel ejere som brugere (forpagtere m.v.).

Efter sommerhuslovens § 3 kan indenrigs- og boligministeren fastsætte forskrifter om indretning og benyttelse af campingpladser. Denne bestemmelse indgår ligeledes i hjemmelsgrundlaget for de gældende regler i campingreglementet, herunder om vintercamping.

Perioden for lovlig anvendelse af campingpladser er reguleret i campingreglementets § 9, stk. 1, hvorefter en campingplads må benyttes til camping i perioden 1. marts-31. oktober, medmindre udlejningstilladelsen bestemmer andet.

Det fremgår af § 4 i campingreglementet, at kommunalbestyrelsen kan meddele tilladelse til vintercamping, hvilket ifølge campingreglementets § 10 medfører, at campingpladsen kan benyttes til kortvarige ophold af 15-20 dages varighed, weekender m.v. i perioden 1. november-28. februar.

Det følger desuden af § 10 i campingreglementet, at vintercamping i givet fald skal ske på en af kommunalbestyrelsen nærmere afgrænset del af campingpladsen. Arealet til vintercamping kan udgøre et areal, der svarer til højst 70 pct. af det tilladte antal campingenheder. Bestemmelsen gælder også for bestående campingpladser med tilladelse til vintercamping. For enkelte bestående campingpladsers vedkommende omfatter tilladelsen til vintercamping større dele eller hele campingpladsens kapacitet. Kommunalbestyrelsen kan undtagelsesvist tillade et større vintercampingsareal, såfremt mere end 70 pct. af campingpladsens areal var til rådighed for vintercamping den 6. februar 2000.

Det fremgår af vejledning nr. 9426 af 2. juli 2020 om campingreglementet, at når kommunalbestyrelsen skal afveje de samfundsmæssige hensyn i forbindelse med behandling af en ansøgning om vintercamping, skal kommunalbestyrelsen være særligt opmærksom på risikoen for, at campingplad-

sen – idet den benyttes hele året – ikke overgår til egentlig sommerhusbeboelse/helårsbeboelse. Der bør derfor alene meddeles tilladelse til vintercampering, såfremt der skønnes at være et særligt behov for camping i vintersæsonen, f.eks. på grund af campingpladsens beliggenhed i nærheden af særlige friluftaktiviteter o.l.

Af beskyttelseshensyn er det i campingreglementets § 10, stk. 5, fastsat, at kommunalbestyrelsen ikke kan meddele tilladelse til vintercampering, hvis campingpladsen er beliggende i et område, der i kommuneplanen (eller i en helt eller delvist opretholdt regionsplanretningslinje) er udpeget som særligt værdifuldt landskabsområde, naturområde el.lign. Bestemmelsen gælder dog ikke for campingpladser, som i henhold til tilladelse meddelt før den 7. februar 2000 kan benyttes til vintercampering. Kommunalbestyrelsen har således mulighed for at give en ny ejer eller forpagter af en sådan campingplads tilladelse til vintercampering, selvom campingpladsen ligger i et af de nævnte områder.

2.1.1.1. Tilsyn og straf

Det fremgår af sommerhuslovens § 10 a, stk. 2, at kommunalbestyrelsen påser overholdelsen af reglerne i lovens § 4 om campinghytter mv. og af reglerne, der er fastsat i campingreglementet.

Tilsynet med overholdelse af campingreglementet og de tilladelser, der er meddelt med hjemmel i sommerhuslovens § 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, og campingreglementet, påhviler dermed kommunalbestyrelsen. Det følger af sommerhuslovens § 10 a, stk. 6 og 7, at kommunalbestyrelsen skal påse, at påbud og forbud efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser overholdes, samt at kommunalbestyrelsen har pligt til at reagere, når den bliver opmærksom på et ulovligt forhold, medmindre der er tale om forhold af ganske underordnet betydning.

Efter sommerhuslovens § 10 b, stk. 2, kan der i forskrifter, som fastsættes i henhold til lovens § 2, stk. 3, og § 3 – herunder sagsbehandlingsregler for meddelelse af tilladelse efter loven og regler udstedt i medfør heraf samt regler om indretning og benyttelse af campingpladser – fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

2.1.1.2. Klage

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter campingreglementet kan påklages til Planklagenævnet, jf. sommerhuslovens § 10 e, stk. 1. Klage har opsættende virkning, medmindre klagenævnet bestemmer andet.

Klageberettigede er adressaten for afgørelsen, offentlige myndigheder og enhver med individuel væsentlig interesse i afgørelsen, jf. sommerhuslovens § 10 e, stk. 2.

2.1.2. Indenrigs- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Et enigt Erhvervsudvalg har pålagt regeringen at fremsætte et lovforslag, der, som en forsøgsordning, ”... gør det muligt for kommunerne at dispensere fra kravet om, at man kun må opholde sig på campingpladser i maksimalt 15-20 dage ad gangen i perioden fra den 1. november til den 28. februar”.

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en forsøgsordning for udvidet vintercampering.

Forsøgsordningen foreslås at muliggøre udvidet vintercampering på campingpladser, der allerede ved ordningens foreslåede ikrafttræden den 1. juli 2023 har tilladelse til vintercampering, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Bestemmelsen vil give indenrigs- og boligministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om forsøgsordningen i campingreglementet, således at kommunalbestyrelsen vil kunne tillade udvidet vintercampering indtil den 28. februar 2025 på sådanne campingpladser. Forsøgsordningen vil dermed komme til at omfatte to vintersæsoner, dvs. vintersæsonerne 2023-24 og 2024-25.

Det er hensigten, at indenrigs- og boligministeren ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om forsøgsordningen i campingreglementet vil sikre, at de betingelser og forhold, der er beskrevet nedenfor, vil fremgå af campingreglementet.

Kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at give en forsøgstilladelse på baggrund af en ansøgning fra en campingpladsejer eller -forpagter, som allerede har tilladelse til vintercampering, og som ønsker at give campister mulighed for udvidet vintercampering i perioden fra den 1. november til den 28. februar. Forsøgstilladelsen vil blive givet som et tillæg til ansøgerens eksisterende tilladelse til vintercampering.

Ved behandlingen af en ansøgning om forsøgstilladelse til udvidet vintercampering vil kommunalbestyrelsen kunne inddrage hensyn til bl.a. naturværdier, turisme, trafikale forhold samt erhvervs- og beskæftigelsesmæssige forhold. Desuden vil hensyn til campingpladsens standard m.v., herunder faciliteter, sanitære forhold og infrastruktur i relation til campingpladsens beliggenhed i kommunen, kunne inddrages.

En forsøgstilladelse til udvidet vintercampering vil som udgangspunkt kun kunne gives til campingpladser, der ifølge kommuneplanen (eller en helt eller delvist opretholdt regionsplanretningslinje) ligger uden for særligt værdifuldt landskabsområde, naturområde el.lign. – svarende til den gældende begrænsning for kommunalbestyrelsen til at tillade vintercampering, jf. campingreglementets § 10, stk. 5. Dermed sikres det, at sådanne områder fortsat vil have perioder med begrænset aktivitet, hvilket nedsætter påvirkningen af områderne. Det skal være med til at sikre en bevarelse af områdernes naturmæssige, landskabelige og rekreative kvaliteter.

Der kan være gældende vintertilladelser til campingpladser beliggende i særligt værdifuldt landskabsområde, naturområde el.lign., hvor vintertilladelsen har været meddelt før den 7. februar 2000. Disse campingpladser fik lov til at beholde deres vintertilladelse i forbindelse med, at nye regler blev indført det pågældende år. Disse campingpladser vil som udgangspunkt ikke blive omfattet af forsøgsordningen. Såfremt en campingplads ligger delvist inden for særligt værdifuldt landskabsområde, naturområde el.lign. og har en vintertilladelse fra før den 7. februar 2000, vil dog den del af vintertilladelsens enhedspladser, der ligger uden for det pågældende område, kunne omfattes af en forsøgstilladelse.

En forsøgstilladelse til udvidet vintercampering vil endvidere ikke kunne gives til campingpladser, der ligger inden for strandbeskyttelseslinjen eller et klitfredet område, jf. herved §§ 8 og 15 i lov om naturbeskyttelse.

Kommunalbestyrelsen vil alene kunne give tilladelse til udvidet vintercampering på en begrænset andel af det tilladte antal vintercamperingspladser på en campingplads. Hensigten med denne begrænsning er at sikre, at campingpladser fortsat primært vil fungere som rekreative feriesteder for turister. Kommunalbestyrelsen vil således maksimalt kunne tillade udvidet vintercampering på 5 pct. af det tilladte antal vintercamperingspladser på en campingplads. Det indebærer, at der eksempelvis vil kunne opnås tilladelse til udvidet vintercampering på 3-4 enhedspladser på en lille campingplads med 100 campingenheder og 20-25 enhedspladser på en stor campingplads med 700 campingenheder.

En tilladelse til udvidet vintercampering vil indebære, at det i relation til de berørte enhedspladser vil blive muligt for campingpladsejer/-forpagter at indgå lejeaftaler med campister om ophold af længere varighed end den eksisterende begrænsning på 15-20 dage, weekender m.v. i vintermånederne. Som konsekvens vil man kunne campere hele året på en campingplads.

Ifølge gældende regler i campingreglementet kan vinterophold foregå i campingvogne, telte m.v., hvis kommunalbestyrelsen har givet tilladelse til vintercampering. Det er Indenrigs- og Boligministeriets vurdering, at campinghytter, visse mobilehomes og andet, der må sidestilles med campinghytter, ikke bør indgå i den foreslåede forsøgsordning, idet udvidet vintercampering ved benyttelse af sådanne mere eller mindre stationære campingenheder vil kunne føre til sommerhuslignende tilstande på de pågældende campingpladser, hvilket ikke vil være i overensstemmelse med campingreglernes formål.

Udvidet vintercampering vil på den baggrund alene kunne ske i campingvogne og autocampere.

Desuden bør udvidet vinterophold i campingvogne og autocampere alene kunne ske i campingenheder med produktionsår efter 2000, idet sådanne enheder vurderes som egnede til traditionel vintercampering i Danmark. En campingpladsejer/-forpagter, der har modtaget en forsøgstilladelse til udvidet vintercampering, vil derfor kun kunne indgå aftaler om udvidet vintercampering med campister, der anvender en campingvogn eller autocamper produceret efter år 2000.

Det er endvidere hensigten, at indenrigs- og boligministeren ved fastsættelsen af regler om forsøgsordningen i campingreglementet vil sikre, at ændringerne af campingreglementet træder i kraft den 1. juli 2023 – svarende til den i lovforslagets § 2 foreslåede ikrafttrædelse. Indenrigs- og boligministeren forventes i den forbindelse tillige at sikre, at reglerne i campingreglementet om forsøgsordningen automatisk vil blive ophævet den 28. februar 2025, idet der henvises til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2 om automatisk ophævelse af loven den 28. februar 2025.

2.1.2.1. Udsatte borgere

Det fremgår af Erhvervsudvalgets beretning, at ”... kommunerne ved behandling af dispensationsansøgninger skal tage højde for de enkelte beboeres forhold, herunder navnlig om der er mindreårige blandt de beboere, campingpladsejeren ønsker at have boende vinteren over. [...] Der kan være stor forskel på de familier, der ønsker at kunne opholde sig på en campingplads i vintermånederne, og derfor bør kommunen også tage højde for den enkelte borgers, den enkelte families og det enkelte barns behov...”.

Social- og Ældreministeriet oplyser, at det fremgår af serviceloven, at kommunalbestyrelsen allerede skal føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år samt vordende forældre i kommunen lever. Tilsynet

omfatter alle børn og unge, der har ophold i kommunen, også selv om deres ophold er af midlertidig karakter. Det betyder, at tilsynet også omfatter børn og unge på ferieophold, samvær, m.v., uanset om barnet eller den unge har opholdskommune i en anden kommune. Den kommune, hvori barnet eller den unge har midlertidigt ophold, har således pligt til både at føre tilsyn med barnet eller den unge, og til at iværksætte nødvendige øjeblikkelige foranstaltninger, hvis barnet eller den unge har behov herfor. Tilsynsforpligtelsen vil dermed også gælde, hvis et barn tager ophold med familien på en vinter-campingplads.

Social- og Ældreministeriet oplyser videre, at en kommune ifølge gældende regler i serviceloven har en pligt til at tilbyde rådgivning, støtte og hjælp til borgere, uanset hvor de bor, herunder tilbyde en særlig indsats til voksne med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Det gælder også, hvis borgeren har taget ophold på en campingplads.

Indenrigs- og Boligministeriet oplyser, at en kommune ifølge lov om anvisning af almene boliger har mulighed for at anvise en bolig til helårsbeboelse til enkeltpersoner og familier med særlige behov.

På den baggrund er det Indenrigs- og Boligministeriets vurdering, at forsøgsordningen bør etableres uden en tilladelsesordning for den enkelte families udvidede vinterophold på en til formålet godkendt campingplads, da serviceloven og almenboligloven allerede i dag udgør et sikkerhedsnet for udsatte borgere.

2.1.2.2. Evaluering af forsøgsordningen

Efter udløbet af forsøgsordningen den 28. februar 2025 vil Indenrigs- og Boligministeriet (Bolig- og Planstyrelsen) forestå en evaluering af ordningen. Evalueringen vil bl.a. kunne vise, i hvilket omfang forsøgsordningen er blevet udnyttet. Endvidere vil fordele og ulemper kunne beskrives, herunder eventuelle sundhedsmæssige og boligsociale konsekvenser samt presset på de rekreative arealer.

2.1.2.3. Tilsyn og straf

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen, der allerede har tilsynet med campingpladser, herunder overholdelse af meddelte udlejningstilladelser, også vil skulle føre tilsyn med overholdelsen af de foreslåede regler om udvidet

vintercampering og afgørelser truffet efter disse regler. Kommunalbestyrelsens reaktioner som tilsynsmyndighed vil som udgangspunkt skulle rettes mod ejeren eller forpagteren af den enkelte campingplads.

Det indebærer, kommunalbestyrelsen vil skulle påse, at vilkår i et tillæg om adgang til udvidet vintercampering overholdes og evt. påbud efterkommes, ligesom kommunalbestyrelsen vil skulle reagere på et ulovligt forhold, medmindre forholdet er af ganske underordnet betydning. Det vil eksempelvis ikke være af ganske underordnet betydning, hvis en campingpladsejer/-forpagter indgår aftaler med campister om udvidet vintercampering ved brug af campingvogne eller autocampere, der er produceret før år 2000.

Det foreslås endvidere, at der i forbindelse med indenrigs- og boligministerens fastsættelse af regler om forsøgsordningen i campingreglementet vil kunne fastsættes regler om straf af bøde for overtrædelse af reglerne om udvidet vintercampering.

2.1.2.4. Klageadgang m.v.

Planklagenævnet er i dag klagemyndighed for afgørelser truffet efter campingreglementet. Klageberettigede er adressaten for afgørelsen, offentlige myndigheder og enhver med individuel væsentlig interesse i afgørelsen. Rettidig klage har opsættende virkning for den påklagede afgørelse, medmindre klagenævnet bestemmer andet.

På baggrund af forsøgsordningens begrænsede omfang og varighed – mulighed for tilladelse til udvidet vintercampering på højst 5 pct. af de enheder på en campingplads, der allerede må benyttes til vintercampering, i to vintersæsoner (vintersæsonerne 2023-24 og 2024-25) – foreslås det, at kommunalbestyrelsens afgørelser om udvidet vintercampering ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed.

De kommunale tilsynsmyndigheder vil, som konsekvens af forslaget om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om udvidet vintercampering ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed, få en kompetence til at føre tilsyn med disse afgørelser, som de ikke har efter gældende lovgivning. Eftersom dette ikke er hensigten, foreslås, at de kommunale tilsynsmyndigheder ligeledes afskæres fra at føre tilsyn med kommunalbestyrelsens afgørelser om udvidet vintercampering. Der henvises til ovenstående begrundelse for at afskære adgangen til at klage til Planklagenævnet.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den foreslåede forsøgsordning vil medføre, at kommunerne skal behandle ansøgninger fra campingpladsejere og -forpagtere, som allerede har tilladelse til vintercampering og ønsker at give campister mulighed for udvidet vintercampering i den toårige forsøgsperiode. Det vurderes, at der vil blive tale om enkel sagsbehandling med begrænset tidsforbrug, idet kommunernes bedømmelse af de konkrete sager i høj grad vil være bestemt af objektive kriterier, der vil fremgå af de regler om forsøgsordningen, som indenrigs- og boligministeren forventes at fastsætte med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i sommerhuslovens § 3 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Samlet set vurderes det, at lovforslaget alene vil have ubetydelige økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for kommunerne.

Lovforslaget medfører ubetydelige udgifter for staten.

Lovforslaget medfører ingen konsekvenser for regionerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører begrænsede positive økonomiske konsekvenser og ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indebærer, at borgernes adgang til administrativ rekurs vil blive afskåret, idet det foreslås, at kommunalbestyrelsens afgørelser om udvidet vintercampering ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed. Baggrunden for denne del af lovforslaget er forsøgsordningens begrænsede omfang og varighed. Ordningen vil således give mulighed for tilladelse til udvidet vintercampering på højst 5 pct. af de enheder på en campingplads, der allerede må benyttes til vintercampering, i to vintersæsoner (vintersæsonerne 2023-24 og 2024-25).

Lovforslaget afskærer endvidere de kommunale tilsynsmyndigheder fra at føre tilsyn med kommunalbestyrelsens afgørelser om udvidet vintercampering. Herved undgås, at de kommunale tilsynsmyndigheder får kompetence til at føre tilsyn med disse afgørelser, som de ikke har efter gældende lovgivning.

Lovforslaget ændrer ikke på mulighederne for at indbringe en sag for domstolene eller at rette henvendelse til Folketingets Ombudsmand.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke væsentlige negative konsekvenser for klimaet på grund af forsøgsordningens begrænsede omfang og varighed.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ikke væsentlige negative miljø- og naturmæssige konsekvenser på grund af forsøgsordningens begrænsede omfang og varighed.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [...] til den [...] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

[...]

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Stat – ingen Kommuner – ubetydelige konsekvenser Regioner - ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Stat – ubetydelige udgifter Kommuner – ubetydelige konsekvenser Regioner - ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ja – begrænsede indtægter	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Administrativ klageadgang og de kommunale tilsynsmyndigheders tilsyn afskæres.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ifølge sommerhuslovens § 2, stk. 2, kan indenrigs- og boligministeren bemyndige kommunalbestyrelsen til efter retningslinjer fastsat af ministeren at træffe afgørelse om meddelelse af tilladelser efter lovens § 2, stk. 1.

Sommerhuslovens § 3 bemyndiger indenrigs- og boligministeren til at fastsætte forskrifter om indretning og benyttelse af campingpladser.

Bestemmelserne i sommerhuslovens § 2, stk. 2, og § 3 er i dag udnyttet til at fastsætte regler i campingreglementet om bl.a. kommunernes adgang til at meddele tilladelse til campingpladsejers/-forpagters udlejning til vintercampering.

I campingreglementet er det fastlagt, at der med vintercampering forstås kortvarige ophold af 15-20 dages varighed, weekender m.v., i perioden 1. november-28. februar.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede § 3 a, at indenrigs- og boligministeren fastsætter regler om en forsøgsordning, hvorefter kommunalbestyrelsen kan tillade udvidet vintercampering indtil den 28. februar 2025 på en campingplads med tilladelse til vintercampering, jf. § 3, der er meddelt senest den 30. juni 2023.

Det forventes, at indenrigs- og boligministeren efter den foreslåede bestemmelse i § 3 a vil fastsætte regler i campingreglementet for den ny forsøgsordning. Ændringerne af campingreglementet forventes at træde i kraft den 1. juli 2023.

Forsøgsordningen i dette lovforslag har bl.a. som formål, at borgere skal kunne campere hele året på en campingplads inden for den toårige forsøgsperiode. Indenrigs- og Boligministeriet vurderer, at bestemmelserne i sommerhuslovens § 2, stk. 2, og § 3 ikke udgør en tilstrækkeligt klar hjemmel til at fastsætte regler om en forsøgsordning med dette indhold. Derfor foreslås bestemmelsen i § 3 a, som er ny.

Forsøgsordningen vil give kommunalbestyrelsen mulighed for at meddele en forsøgstilladelse på baggrund af en ansøgning fra en campingpladsejer eller -forpagter, som allerede har tilladelse til vintercampering, og som ønsker at give campister mulighed for udvidet vintercampering i perioden fra den 1. november til den 28. februar.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 a vil medføre, at kommunalbestyrelsen kan vælge enten at meddele forsøgstilladelse eller at afslå en ansøgning om udvidet vintercampering på baggrund af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Ved behandlingen af en ansøgning om forsøgstilladelse vil kommunalbestyrelsen kunne inddrage hensyn til bl.a. naturværdier, turisme, trafikale forhold samt erhvervs- og beskæftigelsesmæssige forhold. Desuden vil hensyn til campingpladsens standard m.v., herunder faciliteter, sanitære forhold og infrastruktur i relation til campingpladsens beliggenhed i kommunen, kunne inddrages.

Det forventes fastsat i campingreglementet, at en forsøgstilladelse til udvidet vintercampering som udgangspunkt kun vil kunne gives til campingpladser, der ifølge kommuneplanen (eller en helt eller delvist opretholdt regionsplanretningslinje) ligger uden for særligt værdifuldt landskabsområde, naturområde el.lign. – svarende til den gældende begrænsning for kommunalbestyrelsen til at tillade vintercampering, jf. campingreglementets § 10, stk. 5. Dermed sikres det, at sådanne områder fortsat vil have perioder med begrænset aktivitet, hvilket nedsætter påvirkningen af områderne. Det skal være med til at sikre en bevarelse af områdernes naturmæssige, landskabelige og rekreative kvaliteter.

Der kan være gældende vintertilladelser til campingpladser beliggende i særligt værdifuldt landskabsområde, naturområde el.lign., hvor vintertilladelsen har været meddelt før den 7. februar 2000. Disse campingpladser fik lov til at beholde deres vintertilladelse i forbindelse med, at nye regler blev indført det pågældende år. Disse campingpladser vil som udgangspunkt ikke blive omfattet af forsøgsordningen. For så vidt angår campingpladser, der ligger delvist inden for særligt værdifuldt landskabsområde, naturområde el.lign. og har en vintertilladelse fra før den 7. februar 2000, henvises til den nærmere beskrivelse i lovforslagets pkt. 2.1.2.

En forsøgstilladelse til udvidet vintercampering vil endvidere ikke kunne gives til campingpladser, der ligger inden for strandbeskyttelseslinjen eller et klitfredet område, jf. herved §§ 8 og 15 i lov om naturbeskyttelse.

Det forventes tillige fastsat i campingreglementet, at kommunalbestyrelsen maksimalt vil kunne tillade udvidet vintercampering på 5 pct. af det tilladte antal vintercampingspladser på en campingplads.

En tilladelse til udvidet vintercampering vil indebære, at det i relation til de berørte enhedspladser vil blive muligt for campingpladsejer/-forpagter at indgå lejeaftaler med campister om ophold af længere varighed end den eksisterende begrænsning på 15-20 dage, weekender m.v. i vintermånederne. Som konsekvens vil man kunne campere hele året på en campingplads.

Det forventes fastsat i campingreglementet, at udvidet vintercampering alene vil kunne ske i campingvogne og autocampere, og at disse skal være produceret efter år 2000, idet sådanne enheder vurderes som egnede til traditionel vintercampering i Danmark.

En campingpladsejer/-forpagter, der har modtaget en forsøgstilladelse til udvidet vintercampering, vil derfor kun kunne indgå aftaler om udvidet vintercampering med campister, der anvender en campingvogn eller autocamper produceret efter år 2000.

En forsøgstilladelse til udvidet vintercampering vil skulle meddeles som et tillæg til ansøgerens eksisterende tilladelse til vintercampering. Der vil kunne fastsættes vilkår i en forsøgstilladelse.

Forsøgstilladelse til udvidet vintercampering vil blive meddelt som en tidsbegrænset tilladelse, der udløber senest den 28. februar 2025, hvor hele forsøgsordningen ophæves. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2 nedenfor.

Der henvises generelt til pkt. 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af forsøgsordningen om udvidet vintercampering.

Til nr. 2

Efter § 10 a, stk. 2, i sommerhusloven påser kommunalbestyrelsen overholdelsen af bl.a. de regler, der er fastsat med hjemmel i lovens § 2, stk. 2 og 3, og § 3, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, og stk. 3. Dette vil sige, at kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed for de gældende regler, der er fastsat om campingpladser. Kommunalbestyrelsens reaktioner skal som udgangspunkt rettes mod campingpladsens udlejer (ejer/forpagter).

Den foreslåede ændring til § 10 a, stk. 2, vil medføre, at kommunalbestyrelsen også vil skulle påse, at campingpladsens udlejer (ejer/forpagter) overholder de regler, der vil blive fastsat med hjemmel i § 3 a.

Til nr. 3

Ifølge sommerhuslovens § 10 b, stk. 2, kan der i forskrifter, som fastsættes i henhold til lovens § 2, stk. 3, og § 3, fastsættes straf af bøde for overtrædelser af bestemmelserne i forskrifterne.

Den foreslåede ændring til § 10 b, stk. 2, vil medføre, at der ved ændringen af campingreglementet vil blive fastsat regler om straf af bøde for campingudlejerens overtrædelse af reglerne om udvidet vintercamping.

Til nr. 4

Efter sommerhuslovens § 10 e, stk. 1, kan afgørelser truffet efter §§ 2 og 8 af indenrigs- og boligministeren, afgørelser truffet efter forskrifter fastsat i medfør af § 3, og afgørelser truffet efter bemyndigelse af en kommunalbestyrelse, jf. § 2, stk. 2, påklages til Planklagenævnet. Bestemmelsen i § 10 e, stk. 1, medfører, at afgørelser truffet efter campingreglementet kan påklages til Planklagenævnet.

Det foreslås, at der i § 10 e, stk. 1, indsættes et nyt 2. pkt., hvorefter kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 3 a, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Dette vil medføre, at klageadgangen afskæres, således at forsøgstilladelser og afslag på ansøgninger om forsøgstilladelser ikke vil kunne påklages til Planklagenævnet.

Det foreslås, at der i § 10 e, stk. 1, indsættes et nyt 3. pkt., hvorefter de kommunale tilsynsmyndigheder ikke fører tilsyn med kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat med hjemmel i § 3 a.

Efter kapitel VI og VII i lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 15. januar 2019, fører Ankestyrelsen med Indenrigs- og Boligministeriet som overordnet tilsynsmyndighed tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder i det omfang, der ikke er særlige klage- og tilsynsmyndigheder, der kan tage stilling til den pågældende sag.

Når adgangen til at klage til Planklagenævnet afskæres i medfør af den foreslåede § 10 e, stk. 1, 2. pkt., kan de kommunale tilsynsmyndigheder få en kompetence, som de ikke har efter gældende lovgivning. Da dette ikke er hensigten, foreslås det i § 10 e, stk. 1, 3. pkt., at de kommunale tilsynsmyndigheder ikke fører tilsyn med kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat med hjemmel i § 3 a. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hverken Ankestyrelsen eller Indenrigs- og Boligministeriet har kompetence til at føre tilsyn med kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat med hjemmel i § 3 a. Der henvises til begrundelsen i pkt. 2.1.2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger for at afskære adgangen til at klage til Planklagenævnet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2023.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven ophæves den 28. februar 2025 som følge af, at loven sætter rammen for en toårig forsøgsordning, jf. herved den foreslåede bestemmelse i sommerhuslovens § 3 a. Forslaget indebærer, at de ændringer af sommerhusloven, der gennemføres med lovforslaget, automatisk ophæves den 28. februar 2025, medmindre Folketinget forinden beslutter at forlænge regelændringernes gyldighedsperiode. Det forudsættes, at der forud for en eventuel videreførelse af lovændringerne foretages relevante vurderinger af konsekvenserne af en sådan videreførelse.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da sommerhusloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. herved sommerhuslovens § 13.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om udlejning af fast ejendom til ferie- og fritidsformål m.v. og camping m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 949 af 3. juli 2013, som ændret ved § 21 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, § 16 i lov nr. 1658 af 20. december 2016 og § 1 i lov nr. 368 af 9. april 2019, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Efter § 3 indsættes:</p> <p>»§ 3 a. Indenrigs- og boligministeren fastsætter regler om en forsøgsordning, hvorefter kommunalbestyrelsen kan tillade udvidet vintercamping indtil den 28. februar 2025 på en campingplads med tilladelse til vintercamping, jf. § 3, der er meddelt senest den 30. juni 2023.«</p>
<p>§ 10 a. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen påser overholdelsen af § 4 og af de regler, der er fastsat med hjemmel i § 2, stk. 2 og 3, og § 3, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, og stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan bistå indenrigs- og boligministeren med undersøgelser og tilvejebringelse af faktiske oplysninger</p>	<p>2. I § 10 a, stk. 2, ændres »§ 2, stk. 2 og 3, og § 3, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, og stk. 3« til: »§ 2, stk. 2 og 3, § 3 og § 3 a, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, og stk. 3.«</p>

<p>m.v. til brug for dennes tilsyn med overholdelsen af grænsen for udlejning, jf. § 5 og § 5, jf. § 6, stk. 1.</p> <p>Stk. 3-8. ---</p>	
<p>§ 10 b. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> I forskrifter, som fastsættes i henhold til § 2, stk. 3, og § 3, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.</p> <p>Stk. 3. ---</p>	<p>3. I § 10 b, stk. 2, ændres »§ 2, stk. 3, og § 3,« til: »§ 2, stk. 3, § 3 og § 3 a,«.</p>
<p>§ 10 e. Afgørelser truffet efter §§ 2 og 8 af erhvervsministeren, afgørelser truffet efter forskrifter fastsat i medfør af § 3, eller afgørelser truffet efter bemyndigelse af en kommunalbestyrelse, jf. § 2, stk. 2, kan påklages til Planklagenævnet.</p> <p>Stk. 2-3. ---</p>	<p>4. I § 10 e, stk. 1, indsættes som 2. og 3. <i>pkt.</i>: »Kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat med hjemmel i § 3 a kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. De kommunale tilsynsmyndigheder fører ikke tilsyn med kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat med hjemmel i § 3 a.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. juli 2023, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Loven ophæves den 28. februar 2025.</p>